ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Δραχ. 183.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 92.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ ..... » 46.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Στερλίναι 17
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 8.5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ..... Δολλάρια 63

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΔ — Ἀριθμὸς Φύλλου 1113 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 25.93 καὶ 25.94 | ΠΑΤΡΑΙ, Τρίτη 16 Μαρτίου 1948

ΑΥΡΙΟΝ ΕΙΣ ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ ΤΟΥ ΚΟΓΚΡΕΣΣΟΥ

Ο ΤΡΟΥΜΑΝ ΘΑ ΟΜΙΛΗΣΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΡΙΣΙΜΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ 15 Μαρτίου. ('Ιδ. ὑπηρ.) Καθ' ἃ ἐγνώσθη ἀπόψε ἐνταῦθα ὁ Πρόεδρος Τροῦμαν πρόκειται τὴν Τετάρτην 17 Μαρτίου νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῶν δύο Ἀμερικανικῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων συνερχομένων εἰς κοινὴν συνεδρίασιν διὰ νὰ προβῇ εἰς δηλώσεις ἐπὶ τῆς κρισίμου ἐξωτερικῆς καταστάσεως.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 15 Μαρτίου(ἰδιαιτ. ὑπηρ.).— Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν 24ωρον ἔλαβον χώραν σοβαραὶ συσκέψεις μεταξὺ τῶν ἡγετικῶν στελεχῶν τῶν ἀμερικανικῶν ἐνόπλων δυνάμεων, προκειμένου νὰ συζητηθοῦν τὰ μέτρα καὶ νὰ ληφθοῦν ἀποφάσεις εἰς σχέσει πρὸς τὴν περαιτέρω στάσιν τῆς Ἀμερικῆς ἐν ὄψει τῶν ἐξελίξεων ἐν Εὐρώπῃ.

Οὕτω ὁ Πρόεδρος Τροῦμαν ἔχει ἤδη πεισθῆ ἐκ τῶν εἰσηγήσεων τῶν ὑπευθύνων συμβούλων του, ὅτι παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ τῶν λόγων καὶ τῶν προειδοποιήσεων καὶ ἐπέστη ὁ καιρὸς τῶν στρατιωτικῶν προετοιμασιῶν δι' ἐνδεχομένην ἀνάληψιν ἀμέσου δράσεως, ἐὰν τὰ γεγονότα τὸ ἀπαιτήσουν. Συγκεκριμένως, φαίνεται ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διαφόρων καὶ συνεχῶν συσκέψεων τῶν ἁρμοδίων παραγόντων, ὑπῆρξεν ἡ ληφθεῖσα ἤδη ἀπόφασις περὶ ἀναλήψεως ἐκ μέρους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐπιθετικῆς πολιτικῆς πρωτοβουλίας, ἵνα κερδηθῇ ὁ ἀγὼν ταχύτητος ὁ ὁποῖος διεξάγεται εἰς τὴν Εὐρώπην μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Ἀμερικῆς. Ἡ στιγμὴ κρίνεται ὥριμος δεδομένου ὅτι ἡ Ρωσσία ἐξήντλησε τὰς δυνατότητας ἐπικρατήσεώς της χωρὶς πόλεμον, ἐξ ἄλλου δὲ συνεπληρώθησαν αἱ ἀναγκαῖαι προϋποθέσεις δι' ἔναρξιν ἀμερικανικῆς πρωτοβουλίας. Τοιαῦται προϋποθέσεις ὑπῆρξαν ἡ ψήφισις ὑπὸ τῆς Γερουσίας τοῦ προγράμματος Εὐρωπαϊκῆς ἀνορθώσεως καὶ ἡ συμφωνία τῶν 5 δυτικοευρωπαϊκῶν χωρῶν.

Κατὰ πληροφορίας ἐγκύρων ἐκπροσώπων τῆς δημοσίας γνώμης, θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν συμπληροῦται ἡ προετοιμασία τῶν Ἀμερικανικῶν ἐνόπλων δυνάμεων, κρίνεται δὲ ὡς ἐπικειμένη ἡ ἐκδήλωσις τῶν ἀποφάσεων τῆς ληξάσης χθὲς συσκέψεως τοῦ Φόρεσταλ μὲ τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ Στρατοῦ, τοῦ Στόλου καὶ τῆς Ἀεροπορίας εἰς Κεῦ Οὐέστ. Διὰ τὰς ληφθείσας ἀποφάσεις, τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν τὸ σχέδιον κινητοποιήσεως τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς Ἀμερικῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπισημοποιῆθη καὶ διὰ τῆς χθεσινῆς ἀνακοινώσεως, δι' ἧς καθίσταται γνωστὸν ὅτι εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Ἐπιτελείου καὶ τὸν Ἀρχηγὸν Δυνάμεων ξηρᾶς παρέχεται πλήρης πρωτοβουλία. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ συζήτησις περὶ ὑποχρεωτικῆς στρατιωτικῆς θητείας, ἀρχίζει μὲ τὴν προοπτικὴν ὅτι τὸ Κογκρέσσον θὰ υἱοθετήσῃ ἀνεπιφυλάκτως τὴν σχετικὴν πρότασιν τῆς Κυβερνήσεως.

"Ολοι οἱ ἔγκυροι σχολιασταὶ τονίζουν σήμερον, ὅτι ἐπέστη ἤδη ὁ καιρὸς τῆς ἀναμετρήσεως τῶν δύο μεγάλων δυνάμεων καὶ ἐπὶ τοῦ στρατιωτικοῦ πεδίου καὶ ὅτι ἐὰν ἡ Ρωσσία ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως (διὰ τῶν κατὰ τόπους κομμουνιστικῶν της δυνάμεων ἀποτολμήσῃ ἀνοικτὴν κίνησιν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς Ἰταλίας, τῆς Αὐστρίας, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Περσίας «θὰ συναντήσῃ πυροβολισμούς». Σχετικῶς τονίζεται ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔνοπλον ἀντίδρασιν εἰς τὰ ρωσσικὰ σχέδια εἶναι ἀποφασισμένοι, τόσον ἡ Ἀμερικὴ ὅσον καὶ αἱ χῶραι τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης.

Πιστεύεται γενικῶς ὅτι ἐὰν ἡ Ρωσσία προωθήσῃ τὴν ἐπίθεσίν της εἰς Ἰταλίαν, ἡ ρῆξις θεωρεῖται βεβαία.

Ἐξ ἄλλου δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐκτὸς τῆς μέχρι τοῦδε πραγματοποιήθείσης ἀεροναυτικῆς κινητοποιήσεως εἰς τὴν Μεσόγειον, εὑρίσκονται ἐν ἐφαρμογῇ καὶ ἄλλα σοβαρώτατα μέτρα. Οὕτω τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα σημαντικὸς ἀριθμὸς βομβαρδιστικῶν ἀεροπλάνων ἐστάλησαν εἰς Εὐρώπην, ἐνῷ παραλλήλως ἐτέθησαν καὶ πάλιν εἰς ἐνέργειαν πολλὰ μεγάλα ἀεμρικανικὰ ἀεροδρόμια. Ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου Στρατιωτικῶν εἰδοποιήθησαν νὰ λάβουν τώρα ἐὰν θέλουν ἀδείας διότι ἀργότερον εἶναι πιθανὸν νὰ εἶναι ἀδύνατος ἡ χορήγησις τοιούτων ἀδειῶν. Ἰδιαιτέρως σοβαρὸν μέτρον θεωρεῖται ἡ πρόσκλησις ὑπὸ τῶν ναυτικῶν ἀρχῶν ἀρκετῶν ἐφεδρειῶν δι' εἰδικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἡ ἐπίσπευσις τῆς κατασκευῆς ἐγκαταστάσεων Ραντὰρ εἰς ἐπικαίρους στρατηγικὰς θέσεις, πλησίον τοῦ Καναδᾶ καὶ τῆς Ἀλάσκας.

Κατὰ τὰς ἰδίας ἐγκύρους πληροφορίας, αὐξάνεται ἤδη ἡ παραγωγὴ τῶν ἀτομικῶν βομβῶν, τῶν ὁποίων ἡ κατασκευὴ θεωρεῖται δυνατὴ εἰς μεγάλας ποσότητας. Ὁ ἔγκυρος σχολιαστὴς Οὐάλτερ Οὐίνκελ, εἰς τὴν νυκτερινὴν ἐκπομπήν του, ἐτόνισεν ὅτι ἡ ἐπίθεσις τοῦ Στάλιν ἀρχίζει καὶ ὅτι ἡ ἀπάντησις εἰς αὐτὴν πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἄμεσος δημιουργία μεγάλης ἀεροπορικῆς δυνάμεως καὶ ἡ ἔγκρισις ὑπὸ τοῦ Κογκρέσσου οἱουδήποτε ἀμυντικοῦ μέτρου, χωρὶς γελοίας συζητήσεις, ὡς τὰς ἐχαρακτήρισε.

Ὁ Οὐάλτερ Λίπμαν τέλος ἀσχολούμενος μὲ τὴν ἐπιδείνωσιν τῆς καταστάσεως τονίζει ὅτι ἔπειτα ἀπὸ τὰ γεγονότα τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Φινλανδίας, ἡ σύγκρουσις μὲ τὰ Σοβιὲτ δὲν εἶναι νοητὸν νὰ χαρακτηρίζεται πλέον ὡς ψυχρὸς πόλεμος ἀποσκοπῶν εἰς κάμψιν τοῦ ἠθικοῦ, ἀλλὰ ὡς στρατιωτικὴ ἐπίθεσις δεδομένου ὅτι αἱ ἐξελίξεις ἔχουν φθάσει ἤδη εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς προκλήσεως καὶ ἐνδείκνυται ἡ στρατιωτικὴ ἀναμέτρησις.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 15 Μαρτίου ('Ἰδ. ὑπ.) Ἡ ἐπισκόπησις τῆς καταστάσεως, ἀπὸ Γαλλικῆς σκοπιᾶς, ὁδηγεῖ, κατ' ἀρχήν, εἰς μίαν γενικὸν παραδεκτὴν διαπίστωσιν: Ἡ κρίσις κατὰ τὰ τελευταῖα ὀλίγα εἰκοσιτετράωρα, εἰσῆλθεν εἰς τὴν πλέον ἐπικίνδυνον φάσιν της. Τὸ πρόβλημα τῆς Εὐρώπης ὡς πιστεύεται, διέφυγε τῶν πλαισίων τῆς πολιτικῆς ἀντιμετωπίσεώς του, μετατοπισθὲν εἰς τὸ ἀποφασιδίριστον ἐκεῖνο ἐπίπεδον, εἰς τὸ ὁποῖον συνήθως φαίνονται διαβραματίζοντες πρωτεύοντα ρόλον οἱ στρατιωτικοὶ παράγοντες. Καὶ ναὶ μὲν ἡ μεταπήδησις αὕτη δὲν ὁμολογεῖται ἐξ ὑπευθύνων πηγῶν, εἶναι ὅμως προφανὲς, ἰδίᾳ μετὰ τὸν ἐντόνως ἀνησυχητικὸν λόγον τοῦ κ. Μπέρνς, ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ἡγετικοὶ Γαλλικοὶ κύκλοι παρακολουθοῦν τὰς σπασμωδικὰς ταλαντεύσεις τοῦ δείκτου τῶν ἐξελίξεων μὲ τὴν ἀμηχανίαν ἐκείνην, μὲ τὴν ὁποίαν τὰς παρακολουθεῖ καὶ ἡ Κοινὴ Γνώμη, διερωτωμένη ἤδη περισσότερον παρὰ ποτὲ ἐὰν ὁ πόλεμος δὲν θὰ εἶναι ἡ ἀφευκτος κατάληξις τῆς ἐντάσεως. Τὴν ἐντύπωσιν ἐξ αὐτῆς ἐπιτείνουν μεγάλως αἱ ἐκ πολλῶν κατευθύνσεων διασταυρούμεναι πληροφορίαι, αἱ ὁποῖαι ἐμφανίζουν τὴν πραγματικότητα, ὑπὸ ἀτμόσφαιραν ἐνθυμίζουσαν τὴν τοῦ θέρους τοῦ 1939, μὲ τὰ ἴδια ἀκριβῶς συμπτώματα καὶ τὸν αὐτὸν πυρετὸν τῆς νευρικότητος, ὁποῖον τὴν εἶχε ζήσει τότε ἡ Εὐρώπη. Ἡ μόνη διαφορὰ σήμερον εἶναι ὅτι, ἀντὶ τοῦ Λονδίνου, τὸ κέντρον τοῦ ἐνδιαφέροντος εὐρίσκεται, αὐτὴν τὴν φοράν, εἰς τὴν Οὐάσιγκτων. Πράγματι, τὰ συνεχῶς μεταδιδόμενα ἐκεῖθεν τηλεγραφήματα καὶ πρὸς τὴν συντηρητικωτέραν μερίδα τοῦ Τύπου, δὲν παύουν ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχουν ὡς στερεότυπον ἐπωδόν, ὅτι τὸ Γενικὸν Ἀμερικανικὸν Ἐπιτελεῖον παρασκευάζεται δι' ὅλα τὰ ἐνδεχόμενα. Ἡ στρατιωτικὴ δραστηριότης, ἡ ὁποία σημειοῦται τελευταίως εἰς Οὐάσιγκτων, εἶναι κατὰ πολὺ μεγαλυτέρα καὶ αὐτῆς τῆς πολεμικῆς περιόδου. Τὸ γεγονὸς ἐξηγεῖται ὡς ὁηλωτικὸν τοῦ ὅτι αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι ἠθέλησαν τὴν δυνατότητα σοβαρῶν καὶ νέας σπρράξεως ἢ ἐπιτροῦσαν νὰ κάμψουν τὴν ἔντασιν τοῦ «πολέμου τῶν νεύρων», ἔτσι ὥστε οἱονεὶ, ὡς αὐστηροτάτην κίνησιν τελικὴν προειδοποίησιν κρὸς τὴν Ρωσσίαν, μεγαλυνόμενοι στρατιωτικὴν ἐπίδειξιν. Συνεπῶς ὅμως ἐνεπαίσιον ἐνταῦθα βαθεῖαν ἀμφιβολίαν τηλεγραφήματα τοῦ «Ὑπερπόντιου κατὰ τὸ ἀρέσον ὁ κ. Μασσαλ, πεπεισμένος νὰ ἴδῃ τίνος, ὅτι οἱ Ρῶσσοι θὲν θὰ ὠθοῦντο μέχοι τοῦ σημεῖου νὰ ριψοκινδυνεύσουν πόλεμον, ἀρχίζει ἤδη νὰ φοβῆται, ὅτι ἐνδέχεται καὶ νὰ τὸν ἀποτολμήσουν. Εἰς τὴν μεταστροφὴν αὐτὴν τῶν ἀντιλήψεων τοῦ Ἀμερικανοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν συνετέλεσαν πολλαὶ παρατηρήσεις καὶ ἐκθέσεις τῶν ὑπηρεσιῶν πληροφοριῶν ἐκ διαφόρων κέντρων. Ἀναφέρονται, μεταξὺ ἄλλων, αἰφνίδιοι μετακινήσεις Ρωσσικῶν δυνάμεων καὶ κυρίως μηχανοκινήτων καὶ τεθωρακισμένων ἐντὸς τῆς Σοβιετικῆς ζώνης ἐν Γερμανίᾳ. Διὰ τὰς ἐν λόγῳ κινήσεις ὑπάρχει ἡ ἑρμηνεία, ὅτι γίνονται πιθανῶς πρὸς ἐκφοβισμὸν τῶν Ἰταλῶν ἐν ὄψει τῶν ἐκλογῶν. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως καὶ ἡ ἐκδοχὴ τῆς συγκεντρώσεως δυνάμεων εἰς τὰ σύνορα τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης ἐν εἴδει ἀπειλῆς κατὰ τῆς Δυτικοευρωπαϊκῆς Συμμαχίας. Πάντως, κατὰ τοὺς αὐτοὺς πάντοτε ἀνταποκριτάς, εἰς τὴν Οὐάσιγκτων καταστρώνονται σχέδια διὰ τὴν περίπτωσιν Ρωσσικῆς προελάσεως μέσῳ τῆς Γερμανίας, ἐξετάζονται δὲ κυρίως τὰ προβλήματα ταχείας ἀποστολῆς δυνάμεων εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Ἠπειρωτικὴν Εὐρώπην. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, χαρακτηριστικὰ εἶναι αἱ πληροφορίαι, τὰς ὁποίας μεταδίδει ὁ κ. Ντριοὺ Πῆρσον. Κατ' αὐτὰς εἰς πρόσφατον σύσκεψιν, τὴν ὁποίαν εἶχε μετὰ τοῦ γερουσιαστοῦ Γκάονεῦ, προέδρου τῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτροπῆς, ὁ κ. Μάρσαλ ἐφαίνετο ἐκνευρισμένος καὶ ἀνήσυχος, φέρεται δὲ εἰπὼν, ὅτι ἡ κατάστασις εἶναι περισσότερον «ἐκκρηκτικὴ», ἐν συγκρίσει μὲ οἱανδήποτε ἄλλην περίοδον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Γιέολ Χάρμπορ. Ἀναλύων δὲ τὰς σκέψεις του ὁ κ. Μάρσαλ εἶπεν, ὅτι ὁ πόλεμος εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκραγῇ ἀνά πᾶσαν στιγμὴν καὶ ὅτι ἡ ἔκρηξις εἶναι δυνατὸν νὰ προέλθῃ ἀπὸ τὰ Βαλκάνια ἢ τὴν Ἰταλίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἀποκλείεται εἰσβολὴ Γιουγκοσλαυίας. Ἠρωτήθη τότε ὁ κ. Μάρσαλ διατί αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι δὲν ἀπευθύνουν τελεσίγραφον πρὸς τὴν Ρωσσίαν, προειδοποιοῦσαι κατὰ πάσης περαιτέρω προωθήσεως. Καὶ ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς μὲ τὴν ἀνωτέρω παρατήρησιν ἀπήντησεν, ὅτι κατὰ τὴν γνώμην του, τελεσίγραφον θὰ ἐσήμαινε πόλεμον.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙ

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Πῆρσον ἀναφέρει τὰ γεγονότα, ἐκ τῶνὁποίων δικαιολογεῖται ἀνησυχία καὶ τὰ ὁποῖα συνοψίζονται κυρίως εἰς τὰς στρατιωτικὰς παρασκευὰς τῆς Ρωσσίας. Συγκεκριμένως, ἐκτὸς τῶν μετακινήσεων τεχυκινήτων μονάδων εἰς Γερμανίαν, περὶ ὧν ἐνένετο λόγος ἀνωτέρω, ὑπολογίζεται ὅτι τὰ Σοβιὲτ συνολικῶς ἔνουν αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὑπὸ τὰ ὅπλα περὶ τοὺς 2.500.000 ἄνδρας. Ἐξ ἄλλου ὑπάρχουν πληροφορίαι ὅτι οἱ Ρῶσσοι κατέχουν 100.000 ἱπταμένας βόμβας, ὁμοίας μὲ ἐκείνας, τὰς ὁποίας ἐχρησιμοποίησαν οἱ Γερμανοὶ καὶ τὰ ὁποῖα ἔχουν συγκεντρώσει σῖτον ἀρκετὸν διὰ τρία ἔτη.

Ἐν τούτοις ἐξ Ἀμερικανικῆς πλευρᾶς εἰς τὰς πληροφορίας τὰς ἀναγομένας εἰς τὰ στρατιωτικὰ ἀποθέματα τῆς Ρωσσίας, ἀντιτάσσεται ἀξιοσημείωτος ψυχραιμία. Προδήλως ἐλάχιστοι ἄνθρωποι εἰς τὴν Οὐάσιγκτων γνωρίζουν τὸ περιεχόμενον τῶν Ρωσσικῶν σχεδίων. Καὶ εἶναι, ὅπως πιστεύουν ἐξέχουσαι Γαλλικαὶ προσωπικότητες, πολὺ δύσκολον νὰ τεκμαρθῇ ἀνεὶς ἐὰν ἡ ἐπικρατοῦσα ἠρεμία ὀφείλεται εἰς βεβαιότητα, ὅτι ἡ ὁόσχα δὲν ἔχει εἰς τὴν πραγματικότητα, ἐπιθετικὰ σχέδια, ἢ εἰς πόλυτον ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν Ἀμερικανικὴν πολεμικὴν μηχανήν κατὰ ποῖον ὅμως τρόπον θὰ λειουργήσῃ αὕτη; Εἰς τὸ ἐρώτημα προσπαθοῦν εἰς Παρισίους νὰ δώσουν ἀπάντησιν καὶ ὁμολογουμένως ὑπάρχουν πολλὰ στοιχεῖα,διὰ ἃ εἶναι αὕτη εὐρεῖα. Κατὰ τὴν νῶμην ἐγκύρων στρατιωτικῶν κύλων δὲν ἀποκλείεται τυχὸν πόλεμος νὰ διεξαχθῇ μὲ ἐντελῶς ἀνώστους μεθόδους καὶ νέα μέσα, ρὸ τῶν ὁποίων θὰ φαίνεται πεαλαιωμένος τύπος καὶ αὐτὴ ἡ ἀτομικὴ βόμβα. Εἶναι γνωστόν, τι εἰς τὴν Οὐάσιγκτων κρατεῖ εὐύτατα ἡ ἐντύπωσις, ὅτι μία νέα ὕρραξις θὰ κριθῇ ἐκεῖ ἢ εἰς τὴν ὁόσχαν. Κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ταθμίσῃ τὴν ἀκριβῆ ἔννοιαν αὐτοῦ τοῦ προσδιορισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἐν τούτοις τὸ λαϊκὸν αἰσθητήριον ἀποδέχεται, ὡς βάσιμον.Καείς δηλαδὴ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ποφανθῇ ἂν, ἐν περιπτώσει συρράξεως θὰ χρησιμοποιηθοῦν ὑπὸ ὧν Ἀμερικανῶν καταπληκτικὰ γνωστὰ ὅπλα, ἢ ὕπαρξις τῶν ὁποίων εἶναι ὁ λόγος, δι' ὃν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν ἐφρόντιταν μέχρι τοῦδε νὰ ἔχουν εἰς τὴν διάθεσίν των βάσεις καὶ ἐπικαίρους θέσεις, ὡς θὰ ἀπήτει ἡ κατοθιερωμένη στρατηγική. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι εἰς τὴν τοιαύτην περίπτωσιν ὄχι περισσότεροι τῶν 5 θὰ εἶναι οἱ ἄνθρωποι εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, οἱ ὁποῖοι θὰ γνωρίζουν ἀκριβῶς τί ἔχουν ἀποδώσει αἱ ἔρευναιποὺ γίνονται ἐπὶ τῶν νέων ὅπλων καὶ διὰ τὰς ὁποίας ἀσχολοῦνται χιλιάδες εἰδικῶν, χωρὶς νὰ κατέχουν τίποτε περισσότερον ἀπὸ τὸ μέρος μόνον τῆς ἐργασίας, ποὺ τοὺς ἔχει ἀνατεθῆ.

Ὑπὸ τὸ πρῖσμα αὐτὸ μὲ ἄγρυπνον προσοχὴν παρακολουθεῖται εἰς τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν ἡ πορεία τῶν γεγονότων. Προβλέψεις γίνονται πολλαὶ καὶ οἱ φόβοι τελευταίως ἔχουν πυκνωθῆ εἰς τὸ σχόλια τῶν πολιτικῶν παρατηρητῶν. Ἀλλὰ πλέον καὶ ἡ ἀρθρογραφία προτιμᾷ νὰ ἀφήνῃ διὰ τὸ ἀναγνώστην τὰ συμπεράσματα, ἀρκουμένη κυρίως εἰς τὸ νὰ ἐπισημαίνῃ ὡρισμένας ἐνδείξεις καὶ νὰ ἐφελκύῃ ἐπ' αὐτῶν τὴν προσοχήν. Οὕτω διαπρεπὴς σχολιαστὴς διακρινόμενος πάντοτε διὰ τὸ μέτρον καὶ τὴν ἐγκυρότητα τῶν πληροφοριῶν του, ἐθεώρει χθὲς σκόπιμον νὰ ὑπομνήσῃ δηλώσεις τοῦ Στάλιν, γενομένας μετὰ τὴν σύστασιν τῆς Κομινφόρμ,διὰ τῶν ὁποίων ὁ Ρῶσσος στρατάρχης ἐτόνιζεν, ἀναθεωρῶν προγενεστέρας διαβεβαιώσεις του πρὸς τὸν ρεπουμπλικάνον ὑποψήφιον διὰ τὴν προεδρείαν κ. Στάσσεν, ὅτι «ἀποτελεῖ κάτι τὸ νοερῶς ἀσύλληπτον ἡ ἐπὶ μακρὸν συνύπαρξις Σοβιετικῶν δημοκρατιῶν καὶ ἰμπεριαλιστικῶν κρατῶν». Συμπληρῶν δὲ τὰς πεποιθήσεις του ὁ Στάλιν εἶχε προσθέσει: «Τελικῶς ἓν ἐκ τῶν δύο πρέπει νὰ θριαμβεύσῃ, Ἀλλὰ μέχρι τοῦ ἀποτελέσματος, σειρὰ φρικαλέων συγκρούσεων μεταξὺ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ ἀστικῶν κρατῶν θὰ καταστῇ ἀναπόφευκτος». Ὁ σχολιαστὴς ἐνδιατρίβων ἰδιαιτέρως ἐπὶ τῆς περικοπῆς αὐτῆς τῶν δηλώσεων τοῦ Στάλιν, εὑρίσκει ὅτι, πράγματι, ἡ σύγκρουσις ἔχει ἀρχίσει μεταξὺ τῶν δύο κόσμων καὶ τὸ μόνον, ποὺ μένει νὰ διαπιστωθῇ εἶναι ἐὰν ἡ σύγκρουσις θὰ περιορισθῇ εἰς τὸν χαρακτῆρα τὸν ὁποῖον ἔχει προσλάβει, ἤτοι μεμονωμένος ἀγὼν κατισχύσεως κατὰ κράτη, ἢ ἐὰν θὰ εὑρυνθῇ ὑπὸ τὴν μορφὴν καθολικῆς συρράξεως. Περὶ αὐτοῦ ὅμως, ὡς πιστεύεται, θὰ ὁμιλήσῃ ἡ πραγματικότης καὶ μάλιστα ὄχι βραδέως. Ἀπόκειται εἰς τὸν χρόνον νὰ ἀποδείξῃ πρὸς ποίαν ἀκριβῶς κατεύθυνσιν φέρεται ἡ ἀνθρωπότης.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

Τρία ὄρθρα τοῦ βουλευτοῦ Ἀθηνῶν πρώην ὑπουργοῦ κ. ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Α'

Οἱ νεκροὶ κυβερνοῦν τὰ αἰσθήματα καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῶν λαῶν. Ποτὲ καὶ πουθενὰ ὁ ἀφορισμὸς τοῦ Αὐγούστου Κόντ δὲν ἀποδεικνύεται πιὸ σωστὸς ἀπὸ τὴν σημερινὴν Ἰταλίαν, ἰδίως ὅταν τὴν ἐπισκέπτεται ἕνας Ἕλληνας ποὺ τὴν εἶχε γνωρίσει καὶ πρὶν δέκα καὶ πλέον χρόνια.

Θυμᾶμαι, πραγματικά, τὸ φθινόπωρο τοῦ 1936. Εἰς τὴν Ρώμην συνήρχετο τὸ πέμπτον συνέδριον Βυζαντινῶν Σπουδῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ἔκαμα μίαν ἀνακοίνωσιν περὶ τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ. Ὁ πανίσχυρος τότε Μουσολίνι ἐδέχθη τοὺς συνέδρους εἰς τὸ περίφημον γραφεῖον του, τοῦ Παλάτσο Βενέτσια. Ἕνα γραφεῖον μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ διανύσῃς τριακόσια μέτρα διὰ νὰ φθάσῃς ἀπὸ τὴν εἴσοδον ἕως τὸ χαμηλὸ καὶ ἀπέριττον γραφεῖον τοῦ Δικτάτορος, ἐνῷ ἐν τῷ μεταξὺ σὲ ἀπεγύμνωναν τὰ ἐπιμελῶς ἀνήσυχα βλέμματά του. Ὁ Μουσολίνι ἐφοροῦσε ἀσπρη σετακρούτα καὶ τὸ μεγάλο του ξυρισμένο κεφάλι καὶ τὸ μικρόσωμο μπόϊ του, ἔδινε τὴν ἐντύπωσιν ἑνὸς ἀπελευθέρου τῆς Ἑλληνορωμαϊκῆς Μεσημβρίας, ποὺ παρίστανε τὸν παντοδύναμον δεσπότην 40 ἑκατομμυρίων ψυχῶν. Δίπλα του στάθηκε, ἐφάμιλλος σὲ ἱκανότητα ἐπιδείξεως καὶ προβολῆς, ἕνας ἀπέραντος γενειοφόρος γίγας, ὁ γνωστός μας καθηγητὴς καὶ πολιτικὸς, Νικόλαος Γιόργκα, ὑπὸ τὴν ποινὴν τῆς φλυαρου ἐπιστήμης τοῦ ὁποίου ἐδημιουργεῖτο τότε ὁ θρύλος τῆς ρωμαϊκῆς καταγωγῆς τῶν παραδουναβίων Δακῶν δηλαδὴ τῶν Ρουμάνων καὶ ἐξεκολάπτετο ἀπὸ τὸν ἀνεκδιήγητον φίλον μου Ποπέσκο —Σπινένι ἡ θεωρία περὶ τῆς θρακοδακικῆς καταγωγῆς τοῦ Ἰουστινιανοῦ!

Εἰς μίαν στιγμὴν ὁ Δικτάτωρ ἐμίλησε. Καὶ εἶπε ἀγωνίες. Περισσότερες καὶ βαρύτερες ἀπὸ ὅσες ἀκούγονται πολλὲς φορὲς εἰς τὰ Κοινοβούλια. Ἦταν προφανὲς, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εὑρίσκετο εἰς στιγμὴν συμπλέγματος κατωτεροτήτος ἐμπρὸς εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τῆς ἱστορικῆς ἐπιστήμης τόσων δεκάδων ἐθνῶν. Τὰ κομπλιμέντα ὅμως ποὺ οἱ ἐκπρόσωποι τῆς διεθνοῦς «ἰντελλιγκέντσιας», σίωνοι φορεῖς τῆς προδοτικῆς παρακμῆς, ἄρχισαν νὰ κάμνουν εἰς τὸν δικτάτορα, γρήγορα τὸν ἔκαμαν νὰ ξεπεράσῃ τὸ συμπλεγμα αὐτὸ καὶ νὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐπιβληθῇ μὲ ἄνοστα ἀστεῖα ποὺ ἐπροκαλοῦσαν τὸ γέλοιο μόνον εἰς τοὺς γαζοὺς ἢ εἰς τοὺς ὑπερβολικὰ καλοαναθρεμμένους.

Ἡ ἐντύπωσις ἦταν καταθλιπτική. Καὶ ἐγένετο ἀκομη καταθλιπτικωτέρη, ὅταν παρεβάλλετο μὲ τὴν γοητείαν καὶ τὴν πίστιν ποὺ ἐσπειρε ὁ ἀνήσυχος αὐτὸς ἄνθρωπος μὲ τὴν νευρωτικὴν ἰδιοσυγκρασίαν καὶ τὴν ἀνισόρροπον ἐκδηλωτικότητα εἰς τὰς μυριάδας τοῦ πλήθους, ποὺ μέσα εἰς τὰς ἀναγκαστικῶς πλαισιωμένας συγκεντρώσεις, ἐνθουσιάζετο ἐν τούτοις εἰλικρινῶς καὶ ἐχειροκρότει φρενητιωδῶς τὶς σύντομες, ἀλλ' ὄχι διὰ τοῦτο ὀλιγώτερον πουφολυγάδειᾳ προσλαλιές του. Τότε εἰς τὶς στιγμὲς τοῦ φασιστικοῦ μεσουρανήματος, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν κυρώσεων ἐξ αἰτίας τοῦ Ἀβυσσηνιακοῦ πολέμου, ἀποτυχίαν ποὺ ἔδειξε ὁριστικῶς τὴν ἀδυναμίαν τοῦ συγχρόνου κόσμου νὰ ὀργανώσῃ εἰρηνικῶς καὶ ἐπὶ δημοκρατικῶν βάσεων τὴν Εὐρώπην, ἐθυμήθηκα μίαν ἄλλην εἰκόνα.

Τὸ 1930 σὲ μίαν ὑπόγειον αἴθουσαν τοῦ Παρισιοῦ ἐγένετο μία συζήτησις κατ' ἀντιμωλίαν ἐπὶ τῶν δύο μορφῶν ποὺ προσελάμβανε, τότε τὸ σοσιαλιστικὸν κίνημα. Ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν ὑπεστήριζε τὴν ἄποψίν του ποὺ κατέστησε διάσημο τὸ βιβλίο του περὶ ψυχολογίας τοῦ Μαρξισμοῦ ὁ κατόπιν Βέλγος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀργότερον ἐξ αἰτίας δι' ἐθνικὴν ἀναξιότητα Ἀνρὺ ντὲ Μάν λέγων ὅτι ὁ σοσιαλισμὸς πρέπει νὰ προχωρήσῃ πέραν ἀπὸ τὸνΜαρξισμὸν καὶ νὰ στηριχθῇ εἰς τ